

OŠ Hajdina

Najdihojca iz Hajdine

Šol. leto 2004 / 2005

Najdihojca iz Hajdine

4371
NAS

6002168
25.4.2006

XLVI leto izdavanja

*"Vesolje je čudežen vrt.
V njem rastemo vsi:
drevesa, planeti, metulji,
otroci, črčki in psi."*

Bina Štampe Žmavc

Slika: Nino Kolmanič, 7.r.

Avtorji kipcev iz naslovnice: učenci 6.r.

*"... Ko pesem zraste,
postane - ptica
in odleti v svet..."
(Boris A. Novak)*

MOJA MAMA

Moja mama ima modre oči,
se smeji, le redkokdaj se razjezi.

Pomaga mi vsak dan,
še posebej, če nalog ne znam.

Veliko z mano govori
in težav več ni.

Rada z mano se igra,
Majo večkrat "pocrklja".

Ko se zvečeri,
mi mama lahko noč zaželi.

Anja Ribič, 6.a

Tjaša Murko, 6.a

Miha Bedrač, 1.a

DELOVNI DAN MOJE MAME

Zjutraj se rada hitro zbudi. Vsak dan poskrbi, da me zjutraj pravočasno zbudi, da grem v šolo. Tudi mamica se odpravi na delo. Po poklicu je frizerka. Ko pridemo domov, nam pripravi kosilo. Pomaga mi tudi pri domači nalogi. Rada poskrbi, da je pospravljeno. Zvečer se umije in vsi gledamo televizijo.

Tadej Bauman, 3.r.

DELOVNI DAN MOJE MAME

Moji mamici je ime Elvira. Stara je trideset let, po poklicu je ekonomski tehnik. Njen dan se začne zelo zgodaj. Vstane ob štirih zjutraj. Službo začne ob petih in dela do enih popoldne. Moja mamica v Talumu v Kidričevem čisti pisarne.

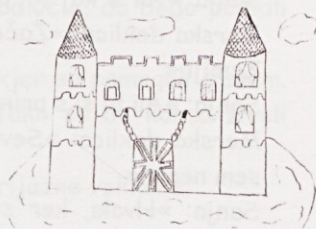
Ko pridem iz šole, je moja mamica že doma. Ponavadi babica skuha kosilo, mamica pa pozneje pospravi kuhinjo. Tudi jaz ji pomagam izprazniti in napolniti pomivalni stroj. Mamica mi včasih pomaga pri domači nalogi in mi piše račune.

Moja mamica pospravlja, lika, pere skoraj vsak dan. Rada ima rože in z njimi preživi veliko časa. Zvečer gre zgodaj v posteljo, ker jo zjutraj čaka nov delovni dan.

Nastja Vindiš, 3.r.

KAJ SO OBLAKI?

- blazina za angele (*Maša Murko, 6.a.*)
- posoda iz vate (*Žan Sagadin, 6.b.*)
- smetana na torti (*Katarina Skrbinšek, 6.a.*)
- pena za britje (*Denis Štumberger, 6.a.*)
- sod za vodo (*Matic Furek, 6.b.*)

Tjaša Steiner, 6.a

DOBIL SEM BRATCA

Že od drugega meseca mamine nosečnosti sem razmišljal, ali bom dobil bratca ali sestrico.

Končno je prišel deveti mesec in dan, ko je mamica šla v porodnišnico. To je bil 20. september in od tedaj naprej je ta dan Janov rojstni dan. Takoj naslednji dan sem šel z Markom in atijem v porodnišnico. Ko sem zagledal novega člana naše družine, sem obstal in ga občudoval, saj nisem mogel verjeti, da sem dobil čudovitega bratca. V nedeljo je prišel Jan domov in k njemu sta prišli njegovi sestrični in babica in vse tri so se vrtele okoli njega. Čez nekaj dni sta ga obiskala teta in stric in mu kupila lesen stolček za hranjenje, na katerem ga je čakal medo.

Jan se je prve mesece hranil samo z mlekom in pil čaj. Ko se je prvič kopal, je bil začuden in prestrašen, sedaj pa je zelo navdušen. Mamica in ati z njim prebedita veliko noči.

Ko ga gledam, se mi zdi vsak dan večji. Sedaj je star dva meseca in se vsak dan široko smehlja.

Miha Metličar, 5.a

POGOVOR Z MORSKO DEKLICO

Sanja: »Koga imaš raje - princa ali svoje sestre in podvodni svet?«

Morska deklica: »Rada imam svoje sestre in podvodni svet, vendar imam na vsem svetu najraje princa.«

Sanja: »Ali si kaj začutila v prinčevi bližini?«

Morska deklica: »Začutila sem najlepši in najbolj goreč trenutek na Zemlji.«

Sanja: »Ali bi si s princem rada ustvarila družino?«

Morska deklica: »Seveda. Vendar mu tega ne morem povedati, ker sem nema.«

Sanja: »Hvala, ker si mi pri pogovoru pomagala s kretnjami, ker drugače te ne bi nikoli razumela.«

Sanja Kolarič, 5.a

SUMIM, DA JE MOJA UČITELJICA ČAROVNICA

Zato, ker je v sredo tako zavpila, da so nam skoraj popokali bobniči.
Zato, ker je bila za pusta čarovnica in je izgledala tako resnično, da bi lahko bila resnična čarovnica.
Zato, ker se rada oblači v črno.
Zato, ker se pri njej veliko naučim.
Zato, ker včasih zelo sumljivo pogleda tistega, ki ni priden.
Ker je v petek prvo uro ni bilo in sumim, da je čarala in ugrabila kakšnega otroka.

Tomaž Tobias, 5.a

VELIKAN Z MARSA

Nekoč, pred davnimi časi, je živel na Marsu velikan. Najraje je imel svoj grad. Ime mu je bilo Kotek.
Vključen je bil v prostovoljno ekipo Brodolom, ki je podirala domove ljudem na Zemlji. Tako so vsako jutro odpotovali na Zemljo z vesoljskim plovilom. Potovali so več ur. Neko jutro so šli na Zemljo. Po dveh urah dela so se vrnili, vendar njihovega plovila ni bilo. Iskali so ga do jutra, a ga niso našli.
Drugi dan pa je velikan Kotek praznoval rojstni dan. Rodil se je 2.8.597. Njegovo darilo bi bilo seveda vesoljsko plovilo, a tega njegovi prijatelji niso našli. Bil je tako jezen, da bi svoje prijatelje najrajši poslal domov na Pluton. A živci so vseeno zdržali. Ker niso imeli več plovila, pa tudi denarja ne, so se odločili, da bodo postali prijazni ljudje.
In tako so se za stalno preselili na Zemljo, kjer so pomagali ljudem. Ljudje so jih pohvalili, da so zelo pridni. Tako so do konca živeli srečno in zdravo.
Tudi hudobni velikani se lahko spremenijo v prijazne velikane.

Gregor Vrečar, 5.a

VELIKI IN MALI MUC

Nekoč sta živila velik in majhen muc. Velikemu je bilo ime Miki, majhnemu pa Pikica.

Nekoč je Miki spal na preprogi. Prišla je Pikica in ga je podrgnila po levem ušesu. Miki se je razjezil in stepla sta se. Prišla je gospodinja, ju umirila, uredila in vsakemu dala skodelico mleka. Potem sta legla na balkon in poslušala ptičje petje.

Lara Tement, 3.r.

JAZ - DEŽNIK

Jaz sem dežnik. Sem roza barve z vijoličnimi črtami. Kupila me je majhna deklica. Stanujem v beli hiši. Ko dežuje, me deklica vedno vzame s seboj. Videl sem rože, hiše, smreke in avtomobile. Nekega dne sva se sprehajala. Zapihal je močan veter. Ker me Tina ni močno držala, me je odpihnilo. Odletel sem na travnik. Dva dni pozneje sta po mene prišli Tina in mama. Videli sta, da sem zlomljen. Rana me je zelo bolela. Na srečo sta me lahko popravili in čez nekaj dni sva s Tino zopet odšla na sprehod.

Nina Zupanič, 3.r.

JAZ - DEŽNIK

Jaz sem velik dežnik. Sem pisan, imam zeleno, modro in belo barvo. Sem Matjažev dežnik. Vedno, ko dežuje, me vzame s seboj na sprehod. Ko pa neha deževati, me zapre. Ko prideva domov, me obesi na obešalnik.

Milan Tomčič, 3.r.

ČE BI BILA RAVNATELJICA SIROTIŠNICE

Za otroke, ki nimajo staršev, bi zgradila sirotišnice na skrivnih mestih. Zgradila bi jih pod slapovi, drevesi in na zelo samotnih otokih, da bi imeli mir. Otrokom bi zgradila tenis igrišče, ponudila bi jim veliko igral.

Hodili bi tudi v šolo. Šolo bi zgradila zraven sirotišnice, pouk bi potekal blizu doma. Zgradila bi jim velik bazen. Dobili bi veliko hrane, pijače in sladkarij. Hodili bi na pohode in se zabavali. Imeli bi se lepo. Nihče ne bi opazili, da so brez staršev. Živeli bi v sodobnem bivališču.

Če bi bila ravnateljica, bi zares lepo poskrbela za te otroke.

Anita Zupanič 5.b

KMEČKA HIŠA PRIPOVEDUJE!

O, vi bogati ljudje, ne veste, kako se revnim kmetom godi. Kaj vse prestajajo in kako se trudijo, da bi njihova družina preživela.

Moj gospodar je umrl in ostala sem brez njega. Že nekaj časa prebivata v meni le praded in žalostna snaha. Bog na križu v kotu sobe gleda vedno bolj žalostno. Boji se, kaj se bo zgodilo. Nekoč je živelo v meni veselje, ni minila minuta, da ne bi slišala smeha in pogovora.

Zdaj vlada tišina, le tu pa tam se oglasi glas pradeda in snahe. Mogoče se sprašujete, zakaj ni nikogar več. Nekateri so odšli s trebuchom za kruhom, nekateri so že umrli. Najbolj se bojim, da bom kmalu postala ruševina brez življenja.

Tina Haložan, 8.r.

NA KMETIJI

Na babičini kmetiji živijo tri mačke: Coco, Mika in Kralj. Mačke so preveč lene, da bi lovile miši. Babica ima tudi kokoši in pujse. Dela na njivi in vrtu. S pridelki hrani pujse in kokoši.

Tine Glodež, 2. r.

PADEC

Nekega dne sem v šoli mislil Tinetu podstaviti nogo. Ko mi je Alen med odmorom podstavil nogo, sem padel in me je zelo bolelo. Postalo mi je zelo žal, ker sem hotel jaz to storiti Tinetu.

Žan Vratič, 2. r

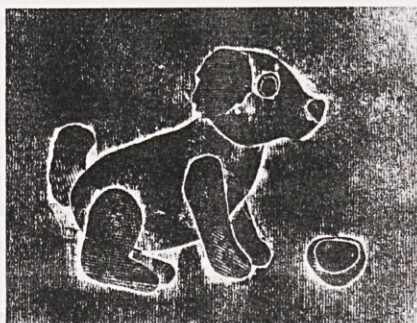
OPRAVIČILO

Zjutraj mi je bratec Matic vzel svetilko. Zelo sem bil jezen. Udaril sem ga. Bilo mi je žal, ker je Matica bolelo. Opravičil sem se mu in ostala sva prijatelja.

Žan Merc, 2. r.

KAJ JE GLAVA?

- buča s semeni (*Rok Štumberger, 6.b*)
- lonec domišljije (*Niko Strelec, 6.a*)
- skrinja misli (*Nina Bedrač, 6.b*)
- skleda podatkov (*Ines Petrijan, 6.a*)
- posoda za dokumente (*Žan Sagadin, 6.b*)

Anita Zupanič 5.b

TEKMOVANJE

Sem živahen in nagajiv fant. Zelo rad počnem veliko stvari. V prostem času sem rad v družbi svojih prijateljev. Vključil sem se v gasilske vrste. Predsednik gasilstva je bil moj dedek, zato tudi jaz hočem biti gasilec. Nekega dne smo se zbrali v gasilskem domu. Gospa Zdenka, ki nas uči, je sestavila desetino pionirjev »A«. Vsak je dobil svoj znak. Jaz sem »cevar dva«. Dva gasilca z »brentačami« nosita vodo. Tretji gasilec mora razviti

Šport

**Pomemben prispevek gasilcev
zdrav način življenja**

**V objektivni
luči**

jo

NOGOMET

Kaja Merc in Demetra Roškar, 9.a

cev in z vodo zadeti tarčo. Z gasilskim avtom smo se odpeljali na tekmovanje v Markovce. Med vajo smo imeli veliko treme. Ko smo končali vajo, smo nestrpno čakali rezultat. Po zvočniku so razglasili, da smo dosegli tretje mesto. Šofer Davorin nas je povabil na sladoled.

Če hočemo kdaj osvojiti prvo mesto, moramo še veliko vaditi. Veselimo se naslednjega tekmovanja.

Tomaž Matjašič, 4.b

TEKMOVANJE

Pred nedavnim je potekalo tekmovanje v igranju harmonike. Prijavilo se je veliko harmonikarjev, tudi midva s prijateljem Sandijem.

Tekmovalci smo bili različnih starosti. Najprej so nastopili mlajši, nato starejši. Tekmovanje je trajalo tri ure. Ko se je končalo, je sledilo podeljevanje nagrad in priznanj. Po podelitvi so nastopili še ansambli. Občina Hajdina nas je nagradila z večerjo.

Takšna tekmovanja so mi zelo všeč. Tudi naslednje leto se bom prijavil, saj bom takrat veliko več vedel in tudi igral bom bolje.

Timotej Sitar, 4.b

HAIKU POEZIJA

(je ena najbolj jedrnatih pesniških oblik na svetu)

Rožica moja
lepo cveti in mojo
mamo veseli.

Ines Petrijan, 6.a

Sonček posije,
nas toplo ogreje
in polepša dan.

Sara Burjan, 6.a

Zima odhaja,
prihaja topla pomlad,
sneg se topi.

Miha Kaisersberger, 6.a

Zvončki zvonijo,
pomlad prebudijo in
nas veselijo.

Tjaša Murko, 6.a

Pogovor hodi
od enega človeka
do drugih ljudi.

Simon Šimek, 8.r.

Tako dišijo,
tako lepo cvetijo,
srce umirijo.

Veronika Gojkošek, 6.b

Morje je modro,
valovi so visoki,
burja prihaja.

Sašo Vidovič, 6.a

Planeti letijo,
se okrog Sonca vrtijo
in se smejiyo.

Aljoša Ornik, 6.a

Beranič Mihael, 5.b

POMLADANSKA

Pomlad se prebuja,
nam zdravje ponuja.

Upamo, da so padle zadnje
snežinke,
ki na nebu so se igrale kot
potepinke.

Družbo nam delajo na nebu
ptički
in na povodcu psički.
Narava oživi,
v vseh barvah zacveti.

Pomlad je čas za sprehod,
kjer vidimo
veliko naravnih lepot.

Leja Topolovec, 6.b

Gašper Kopše, 1.a

POMLAD

Pomlad se prebuja
in cvetlice obuja.
Ko se narava razcveti,
zopet veseli smo vsi.

Ptice žvrgolijo,
metulji poletijo.
Čebele nabirajo med,
vesele, da pomlad prišla je v
svet.

Tjaša Steiner, 6.a

KAJ JE PRIJATELJ?

- človek, ki mu lahko zaupaš (*Timi Petek, 7.r.*)
- bitje, od katerega pričakuješ zvestobo (*Teja Bauman, 7.r.*)
- kup sreče (*Tadeja Tumpej, 7.r.*)
- oseba, s katero se lahko zabavaš (*Andrej Malinger, 7.r.*)
- iskrena oseba (*Robert Mlakar, 7.r.*)
- oseba, ki ji zaupaš skrivnosti (*Nina Vaupotič, 7.r.*)
- moč v potrnosti (*Teja Bauman, 7.r.*)
- iskra upanja (*Monika Vidovič, 7.r.*)
- dobra duša (*Peter Pernat, 7.r.*)

SNEŽAK V TEMI

Snežak v temi ob hiši stoji,
svojo metlo in lonec v rokah
drži.

Ko sonce posije,
snežak se stopi,
le luža ostane,
snežaka pa ni.

Saša Teskač, 5.a

BLEŠČEČI ZVEZDNI PRAH

Ko se ti bleščéči zvezdni prah
posuje na oči,
te osreči in razveseli.

Ko vidiš na nebu
veliko, srebrno zvezdo,
postane nežen ves svet,
misli in želje se uredijo
in zaživijo.

Ino Prelog, 6.b

SNEŽAK

Ker se sankanje dobro zdi,
se snežak spravi na sani.
Pelje se po hribu navzdol
in se izgubi.

Pripelje se v temo
in zagleda jamo.
Tako j se v jamo spusti
in še zabavno se mu zdi,
dokler se ne zaleti.

Miha Metličar, 5.a

ZVEZDNI PRAH

Ko sam zvečer v postelji ležim,
z odejo čez oči pokrit,
ves prestrašen in zvit,
ker teme se bojim,
si močno želim,
da ob svetlobi zaspim.

In res, vrata se odpro,
oblak zvezdnega prahu
obdal me bo,
temo bo prepodil,
mami me nežno pokrila bo
in zaspal bom sladko.

Rok Štumberger, 6.b

ZGODBA O PRIJATELJSTVU...

"Življenje brez prijateljstva ni nič vredno," je nekoč dejal Cicero. Prav gotovo je to resnica, katere bi se morali zavedati vse življenje.

Sama imam veliko prijateljev, toda moja najboljša prijateljica je moja sestrična. Najboljši prijateljici sva postali pred letom dni. In kako sva postali najboljši prijateljici in zaupnici?

Konec je bilo napornega šolskega leta. Sledile so poletne počitnice, katerih del sem rada preživljala pri sestrični. S sestrično sva se v začetku počitnic kar dobro razumeli, a čez nekaj časa sva se že prepirali. Prepirali sva se tudi brez posebnega razloga. Do prepirov je največkrat prihajalo zaradi tega, ker sva si zelo različni. Jaz bi tople in sončne dneve rada preživljala zunaj, sestrična pa bi gledala televizijo in igrala računalniške igrice.

Nekega večera pa sem ji rekla: »Lara, pridi, greva na sprehod.« In ona se je s tem strinjala. Oblekli sva se in se odpravili na sprehod. Nisva hodili dolgo časa, ko sva že bila sprti. Obe sva molče in trmasto šli proti igrišču. Tam so se že igrali Larini sošolci in »prijatelji«. Kar hitro so jo začeli dražiti z grdimi in neprimernimi opazkami. Tako so se do nje obnašali že v prvem razredu. Ker je bila vedno bolj zadržana in sramežljiva, se sošolcem in »prijateljem« nikoli ni upala postaviti po robu. Tako je stala ob igrišču, poslušala opazke in gledala v tla. Ko sem v njenih očeh zagledala solze, me je prijelo, da bi planila nad fante. Vendar tega nisem storila, odločno pa sem rekla: »Nehajte jo zmerjati! Kaj pa je narobe s tem, če živi na kmetiji?! Zaradi tega ni slabša od vas! Je dobra prijateljica!« Fantje so otrpnili, me gledali, se nato obrnili in molče odšli.

Na igrišču sva ostali sami. Obrnila sem se proti Lari in jo pogledala. V njenih očeh se je svetilo občudovanje in lesk

hvaležnosti. Toda kmalu ju je prekrila temna senca spora, ki se je vrinila med naju. Le s težavo je izrekla: »Hvala.« Ta beseda je bila dovolj, da je prebila led. Tiho sem rekla: »Lara, rada bi bila tvoja prijateljica. Ne želim se prepirati.« Obrnila sem se proti njej in videla prepad med nama. To me je prepričalo, da moram nekaj storiti, spremeniti. Predlagala sem, da se pogovoriva. In res, pogovor je rešil najine spore.

Vrnili sva se domov. Začutila sem, kako se človek počuti lepo, če ima pravega prijatelja.

Polona Glažar, 7.r.

KAJ JE LJUBEZEN?

- Kadar te imata mamica in ati rada (*Tamara*)
- Kadar mi da mami »lubčka« za lahko noč (*Marcel, Miha*)
- Kadar te mam uči hoditi (*Tine*)
- Ko me mami objame. (*Žan V., Žan M.*)
- Da me ima mamica rada. (*Leon*)
- Kadar te ima kdo rad. (*Gregor R.*)
- Kadar te objamejo. (*Melani*)
- Kadar imam prijatelja. (*Alen*)
- Kadar me ima mami rada. (*Eva*)
- Kadar te imata ati in mamica rada in ti data »lubčka« za lahko noč. (*Rahela*)
- Če imaš koga rad. (*Žiga*)
- Kadar ti mama da poljub. (*Dani*)
- Ko te ima kdo rad (*Gregor Z., Iris*)
- Ko mi mami da poljub (*Benjamin*)
- Ko me mami uči. (*Sara*)
- Ko me mami poljubi za lahko noč. (*Peter*)
- Ko komu kaj daš. (*Matic*)
- Če te ima kdo rad in te ati za božič preseneti z darilom. Če ti da »lubčka« za lahko noč. (*Nika*)
- Če te kdo objame. (*Martina, Tamara B.*)

Učenci 2. r.

"... Ljubezen plava v oblakih,
ne hodi po tleh..."
(Niko Grafenauer)

LJUBEZEN

V ljubezni sonce sije
ves dan in vso noč.

V zibelki se ziblje
že kot otrok.

A ko ljubezen zraste,
pride k meni v vas,
me razveseli
in mi dela kratek čas.

Karin Sagadin, 6.b

LJUBEZEN!

Ljubezen je kot roža!
Jaz jo varujem!
Ubiti je ne smem!
Braniti jo moram!
Ena je sama!
Zame je vse!
Ena in edina
Ne sme oveneti!

Tina Intihar, Katja Furek, 8.r.

KDAJ JE NAJLEPŠE?

Najlepše je,
ko ljubezen pride,
vse je lepo,
ko ti srček hitreje bije.
Vsi žarimo od sreče,
ko so ljubezni polne vreče.

Sara Sagadin, 6.b

TEBI

Imela sem te,
a ceniti nisem znala te.
Zdaj prepozno je,
a mogoče le vrneš se.

In kaj naj sedaj storim,
da te prebolim?
Da k tebi vrnila bi se,
naredila bi vse.

O, meni se zdi,
da zame ti več ni.
Rada k tebi vrnila bi se,
saj ljubim te.

Sarah Šuler, 9.b

MOJA PRVA PESEM!

Mojo prvo pesem pišem,
ko nisem jezen
in rimane besede
frčijo sem ter tja.
So starši govorili mi,
da pesnik jaz ne bom,
a jaz sem pisal, pisal,
kako nastane sij, kako nebo!

Simon Šimek, 8.r.

KAJ JE REKA?

- bazen za velikane (*Selma Babajič, 6.a*)
- konzerva za ribe (*Aljoša Ornik, 6.b*)
- modra barvica (*Urška Horvat, 6.b*)
- potujoča domišljija
(*Matevž Lipavšek, 6.b*)

NOVA FACA!

Amorjeva puščica ju je zadela
in zdaj sta kot brez glave
oba,
za roke sta se prijela
in življenju nasproti odšla.

Jernej Majcen, 8.r.

David Murko. 1.b

BILA SEM NA RAZSTAVI MALIH ŽIVALI

V petek, 17.11. 2004, smo se peš odpravili na razstavo malih živali. Zbrali smo se pred šolo in se postavili v vrsto. Ko smo prišli v telovadnico Osnovne šole Mladika, je učiteljica plačala vstopnino in potem smo stopili v dvorano. Tam smo si ogledali različne živali: zajce, ptice, različne golobe, peteline, kokoši in zelo lepe fazane. Sošolec Miha nam je povedal, katera goloba sta njegova. Najbolj všeč so mi bili fazani, ker so bili živahnih barv.

Ko smo si vse ogledali, smo se počasi odpravili v šolo. Med potjo v šolo smo si prepevali. Ko smo prišli do gasilskega doma v Skorbi, nismo hodili več v vrsti, ampak kot kokoši po travi.

Razstava malih živali mi je bila zelo všeč. *Katja Drevenšek, 5.a*

PRESENEČENJE

Bilo je nekega lepega popoldanskega dne. S stricem Matejem, babico Sonjo in bratom Rokom smo šli na izlet v neznano.

Peljali smo se v smeri proti Ljubljani. Najprej sem mislila, da gremo na morje. A ni bilo tako. Ustavili smo se v Ljubljani pred živalskim vrtom. Bila sem presenečena in vesela, saj imam rada živali. Kupili smo vstopnice in vstopili skozi velika vrata. Čuvaj nas je opozoril, naj ne hranimo živali. V živalskem vrtu jih je bilo mnogo. Videli smo leve, tigre, kače, različne ježe, žirafe, kamele, opice ... Z nekaterimi smo se fotografirali.

Ustavili smo se tudi v parku. Tam smo se igrali, zabavali in jedli sladoleđ. Proti večeru smo se odpeljali še v Mc'donalds, kjer smo jedli hamburgerje in pili kokakolo. Ko smo prišli domov, smo bili zelo utrujeni. Dan je bil zelo lep in za mene pravo presenečenje.

Monika Krajnc, 4.b

PRESENEČENJE ZA VALENTINOVO

Vsak človek je vesel presenečenja. Ker sta me starša že velikokrat presenetila, sem se odločila, da ju tokrat jaz presenetim.

Bilo je valentinovo. Mamici in atiju sem pripravila presenečenje. Ko sem prišla iz šole, sem vzela svoje prihranke in odšla v trgovino. Dolgo časa sem se odločala, kaj bi kupila. Končno sem našla, kar sem iskala. Med odhodom iz trgovine sem še kupila čokolado za sestrico. Doma sem pospravila stanovanje. Presenečenje sem nastavila na mizo. Komaj sem čakala, da prideta starša domov. Ko sta končno prišla, je bilo presenečenje popolno. Tudi midve s sestro sva dobili darilo od njiju.

Vsi skupaj smo bili zelo srečni. To je bil moj najlepši valentinov dan.

Tamara Zupanič, 4.b

PREPIR S SESTRIČNO

Prepiri so del našega življenja. Vsak človek se kdaj s kom spre. Tudi meni se je to že zgodilo. Sprla sem se s svojo sestrično in bratrancem. S sestrično sva se sprli zaradi plastelina.

Iz njega sva izdelovali različne figure in modelčke. Po dolgem igranju je bilo na vrsti kosilo. Plastelin sva potisnili na drugo stran mize in se odpravili kosit. Po kosilu sva se ponovno odpravili k oblikovanju figur iz plastelina.

Dan se je nagibal k večeru in mama je naročila, naj pospraviva plastelin z mize. Nobena ga ni hotela pospraviti in vnel se je prepir. Spraševali sva se, katera je bila tista, ki se je prva hotela igrati s plastelinom. Krivdo sva valili ena na drugo. Bilo je veliko jeze in prerekanja. Odšla sem v svojo sobo. Bila sem jezna in žalostna, saj sem vedela, da nisem kriva. Sestrična se je odpravila domov. Ponoči nisem mogla spati in spomnila sem se na prepir.

Drugi dan se je sestrična oglasila pri nas. Obe sva še vedno kuhali mulo. Kasneje sva sprevideli, kako neumen je bil ta prepir. Pospravili sva plastelin in očistili mizo.

Obljubili sva si, da se nikoli več ne bova sprli.

Anita Zupanič, 5.b

NAŠ RAZRED

V našem razredu je dvanajst učencev in učiteljica. Učenci se imenujejo: Tibor, Rok, Jani, Kristijan, Mitja, Marcel, Katja Z., Andreja, Katja R., Helena, Anita in jaz - Tilen. V razredu se vsi dobro razumemo in si pomagamo med seboj. Imamo zelo dobro učiteljico, ime ji je Jožica. Zelo rad hodim v šolo. Upam, da tudi drugi. Vsi smo dobri prijatelji. Kadar imamo pouk, smo pridni in poslušamo. Učiteljica je zabavna, prijazna. Vsi imamo dobre ocene. Rad se učim, saj želim doseči odličen uspeh. Srečen sem, ker se razumemo in si pomagamo pri nalogah. Ker imamo dobro učiteljico, smo dober razred. Smo kot velika družina.

Tilen Abraham, 5.b

ZAMIŠLJENO GLEDAM V DNEVE PRETEKLE ...

Osem let smo v šolo hodili,
v tem času smo se veliko vsega naučili.
Mnogo lepih ocen smo dobili
in marsikatero slabo doma zatajili.
Na končne izlete smo radi hodili,
saj tam smo svojo energijo sprostiti.
Zdaj naprej v prihodnost hitimo
in se svojih poklicev zelo veselimo!

Jasmina Klep in Amanda Krajnc, 9.b

Dobrodošli na počitnicah

UGODNA PONUDBA!!!

DOBRO ZAME!

vsaj nam je potrebno!!!

Vse, kar si želim!

NOVE POGOJE!

OPREZNA NA DOBRO LE!

Privlačni

Konarčki

NEPOVOLJNA POMOČ!

PREZ ZAHVALO!

*Maja Trlep, Sarah Šuler,
Demetra Roškar, 9.b*

1. RAZRED

Spominjam se dni, ko sem prvič vstopila v OŠ Hajdina. Bila sem zelo vznemirjena, ko smo s starši čakali, da nam ravnatelj pove, v katerem razredu smo in kdo so naši sošolci. Videla sem veliko obrazov, ki sem jih videla prvič.

Ravnatelj je začel brati imena učencev, ki so v 1.a-razredu. Mojega imena ni poklical. Nato je začel s 1.b-razredom. Najprej je poklical Anemari in bila sem zelo vesela, da bova sošolki, saj sva se že dolgo časa poznali. Poklical je tudi Amando, z njo sva se spoznali že v mali šoli.

Prvi dan sem se družila predvsem z Amando. Kasneje sem se spoznala tudi z drugimi učenci in postali smo prijatelji.

Spominjam se našega izleta z avtobusom do Kidričevega. To je bila za nas zelo vznemirljiva izkušnja.

Učili smo se velike tiskane črke, vsak se je znal lepo podpisati. Peli smo pesmice, računali s števili do 100. Veliko smo risali in se igrali. Med seboj smo postali pravi prijatelji. Kot prvošolčki smo nosili rumene rutice, da smo bili opazni na cesti.

Prvi razred je bil le naš začetek, saj smo skupaj preživljali dobre in slabe trenutke še nadaljnjih 7 let.

Monia Brglez, 9.a

2. RAZRED

Dve krat dve je štiri,
poštevanke smo se naučili.
Tri krat dve je šest,
in že pisali smo test.

Branje in pisanje utrdili smo,
da lepše spise pisali smo.
Novo sošolko smo dobili,
in jo že razjezili.
Večkrat smo se sprli,
a ostajali prijatelji smo vrli.

Barbara Petek, 9.b

3. RAZRED

V 3. razredu smo se veselili,
saj novo učiteljico smo dobili.

Snovi iz prejšnjih razredov smo
ponovili,
se učiteljici za ponovitev zahvalili,
ker smo se med letom veliko
naučili.

Kolesa smo popravili,
nato izpit opravili,
kolesa zgrabili,
in se na cesto odpravili.

Daniyel Hauzer in Ilija Ilič, 9.b

4. RAZRED

V četrtem razredu veliko novega
smo se naučili,
včasih pa tudi učiteljico razjezili.

Ker pridni smo bili,
smo v šolo v naravi se odpravili.
Prvič v disko smo obiskali,
in noreli do polnoči.

V živalski vrt smo se odpravili,
denarja tam veliko res zapravili.
Na poti domov smo si peli,
ker v živalskem vrtu smo se dobro
imeli.

Čisto malo je še do konca,
za slabo oceno smo rekli:
»madonca!«
Zadnji dan smo izkaze dobili,
dveh mesecev počitnic se veselili.

Tjaša Glažar, 9.b

Gašper Valentin Mlakar, 1.b

5. RAZRED

Po dolgih poletnih počitnicah smo se spet morali vrniti v šolo. Pisalo se je leto 2001/2002. Pred nami je bil 5.-razred in nismo točno vedeli, kaj nas čaka in kaj naj pričakujemo.

1. septembra smo se zbrali pred šolo in obujali spomine na pravkar minulo poletje. Izvedeli smo, kdo so naši novi razredniki in odšli skupaj z njimi v razrede. Predstavili smo se drug drugemu. Razrednika sta nam predstavila novosti na predmetni stopnji. Kmalu smo začeli pouk. Novo je bilo tudi to, da nas je vsak predmet poučeval drug učitelj. Navaditi smo se morali, da smo vsako uro menjali učilnico, in da smo malico imeli uro kasneje kot na razredni stopnji.

Tisto šolsko leto je 5.b-razred dobil novega sošolca - Ilijo, ki je takoj našel prijatelje. Lahko smo se tudi udeležili plesov, ki so jih takrat prirejali učenci 9.-razredov.

Pozimi smo odšli v šolo v naravi na Tri kralje. Večina učencev 5.a-razreda se zimske šole v naravi ni udeležila. Kasneje so to obžalovali.

Na koncu šolskega leta smo se morali odločiti, katere izbirne predmete bomo prihodnje leto obiskovali.

Na zaključnem izlet na Gorenjskem smo si ogledali Bled, Prešernovo rojstno hišo in slap Savica. Kljub novostim je bil 5.-razred pester, razgiban in zanimiv.

Helena Brodnjak, 9.a

7. RAZRED

Navdušeno smo pričakali 7.-razred (in po počitnicah ponovno sedli v šolske klopi). Bilo je zanimivo, saj smo iz 5.-razreda prestopili v 7.-razred in to se nam je zdelo »super«.

Hitro smo se začeli učiti, predvsem nove izbirne predmete. Izbrali smo si jih že ob zaključku 5.-razreda. Z njimi smo bili zadovoljni.

Pričeli smo pouk v nivojskih skupinah. Bil je vznemirljiv, saj smo učenci prvič bili ločeni. Kmalu smo to sprejeli kot dobro, pozitivno spremembo.

V šolskem letu 2002/2003 smo se vestno udeleževali veliko tekmovanj in zanje prejeli priznanja.

Za lep zaključek leta smo imeli poučen izlet. Z avtobusom smo se peljali na Dolenjsko in se sprehodili po Križni jami. Nato smo se podučili še o Cerkniškem jezeru in Rakovem Škocjanu. V bližini smo še kupili spominke in se najedli. Bilo je prijetno in vsi smo uživali.

Ko smo se pred počitnicami poslavljali, smo bili veseli. Vsakomur od nas so ostali lepi, drobni spomini na 7. razred.

Ana Jerenko, 9.a

8. RAZRED

1. septembra 2003 smo se vrnili v šolo. Srečali smo se s sošolci in sošolkami, ter kramljali o tem, kaj smo počeli med počitnicami. Vedeli smo, da nas čaka težko delo, saj se nam ocene že upoštevajo za vpis v srednjo šolo. V tem razredu smo dobili novega razrednika in razredničarko.

Bili smo pridni in veliko smo se naučili; s tem smo si zagotovili šolo v naravi. Pozimi smo se za en teden odpravili na Vojsko. Tam je bilo dva metra snega in počutili smo se zelo dobro.

Med bivanjem na Vojskem smo si ogledali Idrijski rudnik, Idrijski grad in srednjo šolo v Idriji. Naredili smo si tudi idrijske žlikrofe in jih pojedli.

Po tednu dni bivanja na Vojskem smo se poslovili od osebja, ki je bilo čudovito in odšli domov.

Dnevi so hitro minevali in bližal se je konec pouka. Zadnjih nekaj dni je bilo zelo veselo, saj smo imeli zaključene že vse ocene.

25. junija smo dobili izkaze, se poslovili od šole in učiteljev, ter obljubili, da se spet vidimo čez dva meseca.

Alex Strelec, 9.a

Urban Lenart, 1.b

9. RAZRED

Septembra 2004 smo vstopili v šolo kot devetošolci. Tega dne se nas je večina učencev veselila. Vedeli smo, da je pred nami zelo pomembno leto. Vpisati se moramo v srednje šole, se veliko naučiti in biti vzor drugim generacijam. Vsak

izmed nas je po svojih najboljših močeh dosegal določene cilje. Že po nekaj dneh smo se odpravili na izlet. Najprej smo si v bližini Postojne ogledali Predjamski grad, v katerem je v preteklosti živel Erazem Predjamski. V bližini gradu smo videli lipo, pod katero naj bi bil Erazem pokopan. Nato smo si ogledali Postojnsko jamo, kjer smo videli človeške ribice, ki so posebnost te jame.

Med vožnjo do Portoroža smo opazovali okolico in se zabavali. V Portorožu so nam učitelji dovolili dve uri uživanja v morju in okolici. Nato smo se sprehodili ob naši obali do Pirana, kjer nas je pričakal avtobus in nas odpeljal domov.

Oktober smo devetošolci priredili šolski ples, katerega smo se vsi zelo veselili. Na ples so bili vabljeni učenci od 5. do 9. razreda. Okrepčali smo se z osvežilnimi pijačami in s čipsom.

Nato pa smo se pričeli pripravljati na nacionalne preizkuse znanja, ki so za nas bili zelo pomembni. Februarja se je vsak posameznik odpravil s starši na informativni dan, kjer smo spoznali šole, na katere smo se vpisali.

Nika Knez, 1.b

V šoli smo s pomočjo socialne delavke izpolnili prijavnice za srednje šole in nestrpno pričakovali rezultate, koliko učencev je prijavljenih na posamezno šolo. Izvedeli smo, da večina šol, na katere smo se vpisali, nima omejitev. To nas je razveselilo. Nekateri pa se bodo morali truditi po najboljših močeh do konca šolskega leta.

V začetku maja so bili na vrsti nacionalni preizkusi znanja. Opravljali smo jih iz treh predmetov, in sicer iz matematike, slovenščine in izbranega predmeta. Na nacionalne preizkuse smo bili dobro pripravljeni, saj so nam učitelji zelo pomagali.

Sedaj je pred nami še srečelov, s katerim si bomo prislužili denar za valetu. Z njo se bomo uradno poslovili in zahvalili učiteljem ter delavcem šole, ki so nam vsa leta stali ob strani.

Zaključujemo osnovno šolanje, v katerem smo se veliko naučili. Odhajamo v srednje šole, spomini na osnovno šolo pa ostajajo. Hvala!

Lucija Majhen, 1.a

*Denis Krajnc,
Gabriela Štumberger, 1.a*

Najdihojca iz Hajdine - literarno glasilo OŠ Hajdina

Maj, 2005

Uredila: Majda Korošec

Računalniška obdelava: Andreja Novak

Likovna oprema: Romana Kiseljak

Izdajatelj: OŠ Hajdina

Tiskanje: Tiskarna Ptuj

Naklada: 250

Domoznanski oddelek
371
NAJDIHOJCA
2004 / 2005

KNJIŽNICA IVANA POTRČA PTUJ

373.3(497.12 Hajdina)

6002168,1

COBISS

